

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSS-12254/2018-ERU

Jihlava 23. března 2020

Č. j.: 12254-39/2018-ERU

R O Z H O D N U T Í

Energetický regulační úřad se sídlem Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava, jako správní orgán věcně příslušný podle § 17 odst. 7 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „energetický zákon“), ve spojení s ustanovením § 52 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o PoZE“), ve správním řízení vedeném pod spisovou značkou OSS-12254/2018-ERU, zahájeném na návrh společnosti VT-SUN, s.r.o., se sídlem Kollárova 1229, 698 01 Veselí nad Moravou, IČO 292 03 457 (dále též „navrhovatel“), zastoupené JUDr. Pavlem Gazárkem, advokátem se sídlem Blatnice pod Svatým Antonínkem 462, 696 71 Blatnice pod Svatým Antonínkem, ve věci sporu se společností ČEZ Prodej, a.s., se sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, IČO 272 32 433 (dále též „odpůrce“), zastoupenou Mgr. et Mgr. Janem Kořánem, advokátem společnosti Advokátní kancelář KF Legal, s.r.o., se sídlem Opletalova 55, 110 00 Praha 1, podle ustanovení § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

r o z h o d l t a k t o :

- I. Návrh na zahájení řízení společnosti VT-SUN, s.r.o. ze dne 6. prosince 2018, aby Energetický regulační úřad rozhodl, že společnost ČEZ Prodej, a.s., se sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, IČO 272 32 433, je povinna společnosti VT-SUN, s.r.o., se sídlem Kollárova 1229, 698 01 Veselí nad Moravou, IČO 292 03 457, zaplatit částku 10 489 221,40 Kč, představující dlužnou podporu ve formě výkupních cen za elektřinu vyrobenou v období od 1. května 2018 do 30. listopadu 2018 ve výrobně elektřiny navrhovatele FVE VT-SUN, s.r.o. nacházející se na adrese Tovární 5533, 430 03 Chomutov, s celkovým instalovaným výkonem 2,981 MW, a dodanou v tomto období odpůrci v celkovém množství 1 983 297 kWh s tím, že výkupní cena je stanovena cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, podle kterého činí výkupní cena elektřiny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro výroby uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 s instalovaným výkonem od 100 kW 6 318 Kč/MWh, spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 10 489 221,40 Kč od dne 7. prosince 2018 do zaplacení,**

s e z a m í t á .

II. Návrh na zahájení řízení společnosti VT-SUN, s.r.o. ze dne 8. března 2019, aby Energetický regulační úřad rozhodl, že společnost ČEZ Prodej, a.s., se sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, IČO 272 32 433, je povinna společnosti VT-SUN, s.r.o., se sídlem Kollárova 1229, 698 01 Veselí nad Moravou, IČO 292 03 457, zaplatit částku 1 677 497 Kč, představující dlužnou podporu ve formě výkupních cen za elektřinu vyrobenou v období od 1. prosince 2018 do 28. února 2019 ve výrobně elektřiny navrhovatele FVE VT-SUN, s.r.o. nacházející se na adrese Tovární 5533, 430 03 Chomutov, s celkovým instalovaným výkonem 2,981 MW a dodanou v tomto období odpůrci v celkovém množství 260 893 kWh s tím, že výkupní cena elektrické energie vyrobené a dodané odpůrci v prosinci 2018 je stanovena cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, podle kterého činí výkupní cena elektřiny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro výroby uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 s instalovaným výkonem od 100 kW 6 318 Kč/MWh, a výkupní cena elektrické energie vyrobené a dodané odpůrci v lednu 2019 a v únoru 2019 je stanovena cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2018 ze dne 25. září 2018, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, podle kterého činí výkupní cena elektřiny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro výroby uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 s instalovaným výkonem od 100 kW 6 444 Kč/MWh, spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 1 677 497 Kč ode dne 9. března 2019 do zaplacení,

s e z a m í t á .

III. Společnost VT-SUN, s.r.o., se sídlem Kollárova 1229, 698 01 Veselí nad Moravou, IČO 292 03 457, je povinna společnosti ČEZ Prodej, a.s., se sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, IČO 272 32 433, uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč k rukám advokáta Mgr. et Mgr. Jana Kořána, se sídlem Opletalova 55, 110 00 Praha 1, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Podstata sporu

Energetický regulační úřad obdržel dne 6. prosince 2018 od společnosti VT-SUN, s.r.o., se sídlem Kollárova 1229, 698 01 Veselí nad Moravou, IČO 292 03 457, zastoupené JUDr. Pavlem Gazárkem, advokátem se sídlem Blatnice pod Svatým Antonínkem 462, 696 71 Blatnice pod Svatým Antonínkem, návrh na zahájení správního řízení se společností ČEZ Prodej, a.s., se sídlem Duhová 1/425, 140 53 Praha 4, IČO 272 32 433, týkající se podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů (dále též „podpora“), konkrétně podpory formou

výkupních cen za elektřinu vyrobenou ve fotovoltaické elektrárně o instalovaném výkonu 2,981 MW umístěné na střeše budov, které se nacházejí na pozemcích parc. č. 2135/1-4 a parc. č. 2133/1-2 v katastrálním území Chomutov I, obec Chomutov (dále též „výrobná“ či „FVE VT-SUN, s.r.o.“) a dodanou do elektrizační soustavy.

V rámci vylíčení rozhodujících skutečností navrhovatel konstatoval, že je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111018047, která byla navrhovateli udělena Energetickým regulačním úřadem rozhodnutím č. j. 13915-23/2010-ERU ze dne 31. prosince 2010. Odpůrce je tzv. povinně vykupujícím obchodníkem s elektřinou ve smyslu § 2 písm. q) ve spojení s § 10 zákona o PoZE. V souladu se zákonem o PoZE uzavřel navrhovatel dne 28. prosince 2012 s odpůrcem smlouvu o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů č. 12_POZE_PV300004601.

Na základě smlouvy o výkupu elektřiny se navrhovatel zavázal dodávat odpůrci elektřinu v množství a s časovým průběhem odpovídajícím aktuální dodávce elektřiny vyrobené ve FVE VT-SUN, s.r.o., která požívá práva na podporu podle zákona o PoZE a která je dodána do elektrizační soustavy České republiky, a odpůrce se zavázal elektřinu v tomto množství a časovém průběhu odebírat a za odebranou elektřinu zaplatit cenu v souladu se smlouvou.

V souladu se smlouvou o výkupu elektřiny navrhovatel dodal odpůrci v období od května 2018 do listopadu 2018 elektřinu, za jejíž dodávku odpůrci uplatňuje tímto návrhem nárok na zaplacení podpory ve smyslu zákona o PoZE ve formě výkupních cen ve výši podle příslušného cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu platného pro rok 2018 a pro výrobní s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. ledna 2011 v celkovém množství 1 983 297 kW. Výkupní cena za měsíc květen činí 2 685 454 Kč, za měsíc červen 2 260 934 Kč, za měsíc červenec 2 372 270 Kč, za měsíc srpen 2 282 643 Kč, za měsíc září 1 633 633 Kč, za měsíc říjen 1 011 335 Kč a za měsíc listopad 279 590 Kč. Jelikož odpůrce navrhovateli dlužné částky neuhradil, domáhá se navrhovatel zaplacení těchto částek v rámci sporného správního řízení před Energetickým regulačním úřadem.

Dne 8. března 2019 byl správnímu orgánu doručen návrh na zahájení řízení, kterým se navrhovatel po odpůrci domáhá zaplacení částky 1 677 497 Kč, představující dlužnou podporu ve formě výkupních cen za elektřinu vyrobenou v období od 1. prosince 2018 do 28. února 2019 ve výrobně elektřiny FVE VT-SUN, s.r.o. Řízení o tomto návrhu bylo vedeno pod sp. zn. OSS-03055/2019-ERU. Dne 28. března 2019 rozhodl Energetický regulační úřad pod č. j. 12254-12/2018-ERU o spojení správního řízení vedeného pod sp. zn. OSS-12254/2018-ERU a správního řízení vedeného pod sp. zn. OSS-03055/2019-ERU do společného řízení vedeného pod sp. zn. OSS-12254/2018-ERU.

Navrhovatel v řízení dále uvedl, že FVE VT-SUN, s.r.o. byla uvedena do provozu v roce 2010. První paralelní připojení FVE VT-SUN, s.r.o. k distribuční soustavě proběhlo dne 22. prosince 2010. Výrobní elektřiny začala kontinuálně vyrábět a dodávat elektřinu do sítě provozovatele lokální distribuční soustavy – společnosti ACTHERM, spol. s r.o., se sídlem Tovární 5533, 430 01 Chomutov, IČO 480 24 091 (dále jen „společnost ACTHERM“), ode dne prvního paralelního připojení dne 22. prosince 2010. Objem vyrobené elektrické energie v roce

2010 výrobnou elektřiny navrhovatele činil ode dne prvního paralelního připojení dne 22. prosince 2010 do 31. prosince 2010 celkem 0,4 MWh.

Navrhovatel také sdělil, že svými návrhy uplatňuje nárok na zaplacení výkupních cen platných pro výrobní s instalovaným výkonem nad 100 kW a uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011, což však není v rozporu s tvrzením navrhovatele, že jeho výrobní elektřina byla uvedena do provozu v roce 2010, protože věřitel není povinen uplatnit svůj nárok vůči dlužníkovi v plném rozsahu, ve kterém tento nárok vznikl.

V rámci oznámení o zahájení správního řízení vyzval Energetický regulační úřad k vyjádření odpůrce. Odpůrce zejména uvedl, že nerozporuje, že navrhovatel disponuje formálně pravomocnou licenci na výrobu elektřiny, ani nerozporuje skutečnost, že mezi navrhovatelem a odpůrcem byla uzavřena smlouva o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů č. 12_POZE_PV_300004601 ze dne 28. prosince 2012, na jejímž základě byly uskutečněny dodávky elektřiny v předmětném období. Nicméně odpůrce je v právní nejistotě ohledně trvání nároku na podporu podle zákona o PoZE, a to s ohledem na probíhající trestní řízení pod sp. zn. 52 T 4/2017, v němž je orgány činnými v trestním řízení tvrzeno, že k získání pravomocné licence na výrobu elektřiny k datu 31. prosince 2010 mělo dojít podvodným jednáním spočívajícím v předložení nepravdivých podkladů Energetickému regulačnímu úřadu s cílem zajistit si výhodnější výkupní ceny platné pro výrobní uvedené do provozu v roce 2010. S ohledem na to odpůrce navrhl přerušování správního řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Žádosti odpůrce o přerušování řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán nevyhověl, jelikož neshledal důvody pro přerušování řízení. Správní orgán nepovažoval trestní řízení vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 52 T 4/2017 za řízení o předběžné otázce ve smyslu § 57 správního řádu. Účastníci byli o nepřerušování řízení vyrozuměni přípisem č. j. 12254-13/2018-ERU.

Odpůrce dále uvedl, že podle čl. III. odst. 1 smlouvy o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů č. 12_POZE_PV00004601 se navrhovatel zavázal odpůrci dodávat elektřinu v množství a s časovým průběhem odpovídajícím aktuální dodávce elektřiny vyrobené ve FVE VT-SUN, s.r.o., která požívá práva na podporu podle zákona o PoZE, a která je dodána do elektrizační soustavy ČR, a odpůrce se zavazuje elektřinu v tomto množství a časovém průběhu odebírat a za odebranou elektřinu zaplatit cenu v souladu se smlouvou. V čl. III. odst. 1 této smlouvy je zdůrazněna skutečnost, že povinnost odebírat elektřinu a platit za ni regulovanou cenu je vázána na podmínku, že výrobcí skutečně vznikl a nadále trvá nárok na podporu výrobu elektřiny podle zvláštních předpisů a že vykupující je podle těchto zvláštních právních předpisů osobou povinnou k poskytování tohoto druhu podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Podle čl. IV. odst. 1 smlouvy jsou cena a určené podmínky stanoveny cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu účinným v době realizace výkupu a s ohledem na skutečnost, že výrobce prohlásil, že zdrojem elektřiny je obnovitelný zdroj ve smyslu zvláštních právních předpisů.

Byť je tedy mezi navrhovatelem a odpůrcem uzavřena smlouva, platí, že ve smluvních ujednáních se promítají příslušná ustanovení zákona o PoZE, zejména ustanovení § 10 odst. 2, dle něhož je povinně vykupující povinen vykupovat elektřinu z obnovitelných zdrojů, na kterou

se vztahuje podpora elektřiny, vyrobenou ve výrobně elektřiny nacházející se na jeho vymezeném území za podmínek podle § 11 a § 12. Výše podpory se pak odvozuje od cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu. Bez ohledu na existující smluvní vztah, pro vznik nároku na podporu za elektřinu vyrobenou ve FVE VT-SUN, s.r.o. je rozhodující naplnění podmínek stanovených zvláštními předpisy, jakož i podmínek stanovených cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu. Naplnění těchto podmínek je navrhovatel povinen v tomto řízení prokázat.

Energetický regulační úřad přípisem č. j. 12254-37/2018-ERU ze dne 23. ledna 2020 poskytl oběma stranám sporu možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Odpůrce v rámci vyjádření ze dne 26. února 2020 uvedl, že setrvává na svých předchozích vyjádřeních. Odpůrce dále zdůraznil, že vzhledem k trestnímu rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 52 T 4/2017-4613 ze dne 30. dubna 2019 je třeba považovat nárok navrhovatele na podporu za zásadním způsobem zpochybněný, a to bez ohledu na to, že licence vydaná Energetickým regulačním úřadem formálně existuje. Bez zřetele na formální stav licence navrhovatele, platí, že s ohledem na existenci pravomocného trestního rozsudku na straně navrhovatele nemohla od počátku existovat dobrá víra ve správnost rozhodnutí o udělení licence s ohledem na podvodné jednání, na jehož základě byla licence získána. Odpůrce navrhuje, aby Energetický regulační úřad návrh navrhovatele v plném rozsahu zamítl a aby odpůrci přiznal náhradu nákladů potřebných k účelnému bránění práva. Navrhovatel možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nevyužil.

II. Posouzení věci

1) Otázka rozhodovací pravomoci Energetického regulačního úřadu

Obecně je předmětem řízení uplatněný nárok, který je vymezen petitem a základem, který tvoří právně relevantní skutečnosti, na nichž určitý subjekt svůj nárok zakládá.

Předmětem tohoto řízení je uplatněný nárok zformulovaný v petitu, kterým se navrhovatel ve vztahu k FVE VT-SUN, s.r.o. domáhá rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o tom, že odpůrce je jako povinně vykupující povinen navrhovateli zaplatit za 1 983 297 kW elektřiny vyrobené ve výrobně FVE VT-SUN, s.r.o. a dodané odpůrci v období od 1. května 2018 do 30. listopadu 2018 výkupní cenu ve výši stanovené pro podporovaný druh energie „výroba elektřiny využitím slunečního záření“ a pro výroby uvedené do provozu v období od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 s instalovaným výkonem výroby od 100 kW, tj. částku ve výši 10 489 221,40 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 10 489 221,40 Kč ode dne 7. prosince 2018 do zaplacení, a za 260 893 kWh elektřiny vyrobené ve výrobně FVE VT-SUN, s.r.o. a dodané odpůrci v období od 1. prosince 2018 do 28. února 2019 výkupní cenu ve výši stanovené pro podporovaný druh energie „výroba elektřiny využitím slunečního záření“ a pro výroby uvedené do provozu v období od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 s instalovaným výkonem výroby od 100 kW, tj. částku 1 677 497 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 1 677 497 Kč ode dne 9. března 2019 do zaplacení.

Podle § 17 odst. 7 písm. d) energetického zákona mimo jiné platí, že Energetický regulační úřad rozhoduje spory týkající se podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Podle § 52 odst. 1 zákona o PoZE rozhoduje Energetický regulační úřad spory týkající se podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů, elektřiny z druhotných zdrojů nebo elektřiny z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla a podpory tepla.

Navrhovatel je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111018047. Licence byla navrhovateli udělena rozhodnutím č. j. 13915-23/2010-ERU ze dne 31. prosince 2010.

Odpůrce je naproti tomu držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141734603. Vedle toho má postavení povinně vykupujícího, tedy subjektu určeného zákonem nebo vybraného Ministerstvem průmyslu a obchodu, který vykupuje elektřinu od výrobce z obnovitelného zdroje vyrobenou ve výrobně elektřiny na vymezeném území [§ 2 písm. q) zákona o PoZE]. Povinně vykupující (odpůrce) je povinen vykupovat elektřinu z obnovitelných zdrojů, na kterou se vztahuje podpora elektřiny, vyrobenou ve výrobně elektřiny nacházející se na jeho vymezeném území za stanovených podmínek (§ 10 odst. 2 téhož zákona).

Mezi účastníky řízení byl *ex lege* založen právní vztah, jehož předmětem byl povinný výkup elektřiny a úhrada tomu odpovídající podpory. Výrobce elektřiny a povinně vykupující za tím účelem dokonce dne 28. prosince 2012 mezi sebou uzavřeli smlouvu č. 12_POZE_PV300004601.

Navrhovatel se návrhem po odpůrci jakožto povinně vykupujícím domáhá vyplacení podpory za elektřinu vyrobenou ve výrobně elektřiny FVE VT-SUN, s.r.o. využívající obnovitelné zdroje, konkrétně energii slunečního záření, v období od 1. května 2018 do 30. listopadu 2018 a v období od 1. prosince 2018 do 28. února 2019. Odpůrce odmítá navrhovateli požadované plnění zaplatit. Jedná se tedy o spor, který se týká výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů ve smyslu § 17 odst. 7 písm. d) energetického zákona ve spojení s § 52 zákona o PoZE, a je tak dána pravomoc Energetického regulačního úřadu ve věci rozhodnout.

K námitce odpůrce, že navrhovatelem koncipovaný požadavek na rozhodnutí ve sporném řízení není jednoznačný a určitý, když obsahuje celou řadu údajů, které dle názoru odpůrce nemohou být předmětem výroku rozhodnutí, správní orgán uvádí, že požadavek formulovaný navrhovatelem shledává zcela srozumitelným a určitým. Navrhovatel prostřednictvím petitu naprosto jasně vyjádřil, splnění jaké povinnosti se po odpůrci domáhá, ve vztahu k jaké výrobě, za jaké období. Petit splňuje požadavky určitosti a případné vykonatelnosti.

2) Otázka nároku navrhovatele na podporu ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010

V rámci správního řízení je postaveno najisto, že navrhovateli byla rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 13915-23/2010-ERU ze dne 31. prosince 2010 udělena na dobu 25 let licence na výrobu elektřiny č. 111018047 ve výrobně FVE VT-SUN, s.r.o. o instalovaném výkonu 2,981 MW umístěné na střeše budov, které se nacházejí na pozemcích parc. č. 2135/1-4 a parc. č. 2133/1-2 v katastrálním území Chomutov I, obec Chomutov. Ačkoli Energetický regulační úřad vydal dne 27. ledna 2020 pod sp. zn. 12011-9/2019-ERU rozhodnutí o obnově řízení o žádosti navrhovatele o udělení licence na výrobu elektřiny, toto rozhodnutí v době vydání rozhodnutí ve sporném řízení dosud nenabýlo právní moci.

Dne 28. prosince 2012 byla mezi účastníky řízení uzavřena smlouva o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů č. 12_POZE_PV_300004601 (předložena navrhovatelem). Na základě této smlouvy se navrhovatel zavázal dodávat odpůrci jako povinně vykupujícím elektřinu v množství a s časovým průběhem odpovídajícím aktuální dodávce elektřiny vyrobené ve výrobně elektřiny navrhovatele a dodané do elektrizační soustavy České republiky a odpůrce se zavázal elektřinu v tomto množství a časovém průběhu odebírat a za odebranou elektřinu zaplatit cenu v souladu se smlouvou.

Navrhovatel tvrdí, že vyrobil a odpůrci dodal v období od 1. května 2018 do 30. listopadu 2018 elektřinu v celkovém množství 1 983 297 kWh a v období od 1. prosince 2018 do 28. února 2019 v celkovém množství 260 893 kWh. Tyto údaje navrhovatel dokládá potvrzeními o výrobě elektřiny ze systému operátora trhu, ze kterých vyplývá, že navrhovatel vyrobil ve FVE VT-SUN, s.r.o. v období od 1. května 2018 do 31. května 2018 celkem 425 778 kWh, v období od 1. června 2018 do 30. června 2018 celkem 357 856 kWh, v období od 1. července 2018 do 31. července 2018 celkem 375 478 kWh, v období od 1. srpna do 31. srpna 2018 celkem 361 292 kWh, v období od 1. září 2018 do 30. září 2018 celkem 258 568 kWh, v období od 1. října 2018 do 31. října 2018 celkem 160 072 kWh, v období od 1. listopadu 2018 do 30. listopadu 2018 celkem 44 253 kWh, v období od 1. prosince 2018 do 31. prosince 2018 celkem 29 338 kWh, v období od 1. ledna 2019 do 31. ledna 2019 celkem 50 388 kWh a v období od 1. února 2019 do 28. února 2019 celkem 181 167 kWh. Ohledně skutečnosti množství elektřiny dodané odpůrci není mezi účastníky řízení sporu. Spornou je otázka právní, zda se na vyrobenou a dodanou elektřinu vztahovalo právo na podporu pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010.

Navrhovatel má za to, že má vůči odpůrci jako povinně vykupujícím za období od května 2018 do února 2019 nárok na zaplacení výkupních cen elektřiny. Výkupní cena vyrobené elektřiny je dle navrhovatele pro období od května 2018 do prosince 2018 dána cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie. Podle cenového rozhodnutí č. 3/2017 činí výkupní cena platná pro výrobní s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 částku 6 318 Kč/MWh. Výkupní cena elektřiny pro období od ledna 2019 do února 2019 je pak dána cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2018 ze dne 25. září 2018, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie. Podle cenového rozhodnutí č. 3/2018 činí výkupní cena platná pro výrobní s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 částku 6 444 Kč/MWh.

Navrhovatel podle požadavku na rozhodnutí požaduje výkupní cenu určenou pro zdroje uvedené do provozu v roce 2011. V řízení ovšem navrhovatel prokazoval, že výrobní FVE VT-SUN, s.r.o. uvedl do provozu v roce 2010 a je jeho rozhodnutím, že v řízení uplatňuje výkupní cenu nižší, určenou pro zdroje uvedené do provozu v roce 2011. Navrhovatel tímto způsobem v podstatě svůj požadavek na výkupní cenu odvozuje od práva na výkupní cenu určenou pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010, byť nepožaduje výkupní cenu v plné výši, ale ve výši ceny roku 2011. Stěžejní skutkovou otázkou přitom je posouzení, zda byla výrobní v roce 2010 skutečně uvedena do provozu a právo na podporu v roce 2010 řádně vzniklo.

Navrhovatel uvádí, že mu za měsíc květen 2018 náleží výkupní cena ve výši 2 685 454 Kč, za měsíc červen 2018 výkupní cena ve výši 2 260 934 Kč, za měsíc červenec 2018 výkupní cena ve výši 2 372 270 Kč, za měsíc srpen 2018 výkupní cena ve výši 2 282 643 Kč, za měsíc září 2018 výkupní cena ve výši 1 633 633 Kč, za měsíc říjen 2018 výkupní cena ve výši 1 011 335 Kč, za měsíc listopad 2018 výkupní cena ve výši 279 590 Kč, za měsíc prosinec 2018 výkupní cena ve výši 185 357 Kč, za měsíc leden 2019 výkupní cena ve výši 324 700 Kč a za měsíc únor 2019 výkupní cena ve výši 1 467 440 Kč.

V souladu s čl. VIII odst. 1 smlouvy o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů č. 12_POZE_PV_300004601 vystavil odpůrce jménem navrhovatele za jednotlivé měsíce v období od května 2018 do února 2019 faktury za dodávky elektřiny znějící na peněžité částky uváděné navrhovatelem.

Dle vyjádření navrhovatele výkupní cenu elektřiny vyrobené a dodané navrhovatelem odpůrci v měsíci květnu 2018 ve výši 2 685 454 Kč, výkupní cenu elektřiny vyrobené a dodané v měsíci červnu 2018 ve výši 2 260 934 Kč a výkupní cenu elektřiny vyrobené a dodané v měsíci červenci 2018 ve výši 2 372 270 Kč odpůrce uhradil na bankovní účet navrhovatele vedený u Poštové banky, a.s., pobočky Praha, se sídlem Prosecká 851/64, 190 00 Praha 9 – Prosek, IČO 289 92 610 (dále jen „banka“) určený však výhradně ke splácení úvěrových závazků navrhovatele vůči bance. S ohledem na skutečnost, že v průběhu měsíce června 2018 došlo ke splacení veškerých úvěrových závazků navrhovatele vůči bance, vrátila banka část platby představující úhradu výkupní ceny vyrobené a dodané elektřiny za měsíc květen 2018 ve výši 648 816,40 Kč odpůrci. Rovněž banka vrátila odpůrci platbu představující celou výkupní cenu elektřiny vyrobené a dodané odpůrci v měsíci červnu 2018 ve výši 2 260 934 Kč a platbu představující celou výkupní cenu elektřiny vyrobené a dodané odpůrci v měsíci červenci 2018 ve výši 2 372 270 Kč. Uvedené navrhovatel dokládá e-mailovou korespondencí mezi odpůrcem a bankou.

Na e-mailový dotaz zástupce navrhovatele ze dne 19. listopadu 2018, zda odpůrce obnoví úhradu výkupních cen za dodávanou elektřinu, zda platby vrácené bankou uhradí na běžný bankovní účet navrhovatele a zda uhradí svůj dluh na výkupních cenách elektřiny, odpůrce téhož dne sdělil, že bude pokračovat ve výplatě výkupních cen. Navrhovatel uvádí, že odpůrce dosud úhradu dlužných částek neprovedl, odpůrce toto tvrzení nepopírá.

Celkem se tedy navrhovatel po odpůrci jako povinně vykupujícím domáhá zaplacení výkupních cen za období od května 2018 do listopadu 2018 ve výši 10 489 221,40 Kč a za období od prosince 2018 do února 2019 ve výši 1 677 497 Kč.

Odpůrce v řízení namítá, že existence vystavených faktur nijak neprokazuje existenci nároku samotného. S touto námitkou lze souhlasit, když i z uzavřené smlouvy vyplývá základní právní požadavek na úhradu výkupní ceny v podobě existence práva na podporu podle zákona. Tímto způsobem strany smlouvy zohlednily, že právo na podporu vzniká po splnění zákonných podmínek, nikoli ze smlouvy.

V čl. III. odst. 2 smlouvy o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů je zdůrazněna skutečnost, že povinnost odebírat elektřinu a platit za ni regulovanou cenu je vázána na podmínku, že navrhovateli skutečně vznikl a nadále trvá nárok na podporu výroby elektřiny podle zvláštních právních předpisů a že odpůrce je podle těchto zvláštních právních předpisů

osobou povinnou k poskytování tohoto druhu podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Ačkoli je mezi stranami sporu uzavřena smlouva, platí, že ve smluvních ujednáních se promítají příslušná ustanovení zákona o PoZE, zejména § 10 odst. 2, dle něhož je povinně vykupující povinen vykupovat elektřinu z obnovitelných zdrojů, na kterou se vztahuje podpora elektřiny, vyrobenou ve výrobně elektřiny nacházející se na jeho vymezeném území za podmínek podle § 11 a § 12.

Pro posouzení požadavku navrhovatele je stěžejní, zda navrhovatel v řízení řádně prokázal vznik práva na podporu. Pro vznik práva na podporu je potom zásadní posouzení, zda byla výrobná uvedena do provozu v roce 2010, protože vznik práva na podporu je podmíněn uvedením výrobný do provozu. Prokázání uvedení výrobný do provozu v roce 2010 je opět záležitostí navrhovatele.

Odpůrce dále ve správním řízení odkázal na trestní řízení vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 52 T 4/2017. S ohledem na toto trestní řízení má odpůrce pochybnost, zda k získání licence navrhovatele na výrobu elektřiny ve FVE VT-SUN, s.r.o. nedošlo podvodným způsobem a zda byly splněny podmínky uvedení FVE VT-SUN, s.r.o. do provozu v roce 2010. V návaznosti na to odpůrce navrhl, aby ve správním řízení byly provedeny důkazy založené v předmětném trestním spisu, které mají dle obžaloby prokazovat nedokončenost výrobný navrhovatele ke dni 31. prosince 2010.

Navrhovatel v řízení tvrdí, že FVE VT-SUN, s.r.o. byla uvedena do provozu v roce 2010. Svými návrhy však uplatňuje nárok na zaplacení výkupních cen platných pro výrobný s instalovaným výkonem nad 100 kW a uvedené do provozu v roce 2011, tedy výkupních cen nižších než jsou výkupní ceny pro výrobný uvedené do provozu v roce 2010. Svůj postup navrhovatel zdůvodňuje spory mezi odpůrcem a operátorem trhu o to, jestli má odpůrce nárok na doplacení rozdílu mezi výkupní cenou stanovenou příslušným cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu platnou pro výrobný s instalovaným výkonem nad 100 kW, které byly uvedeny do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 vyplacenou mimo jiné také navrhovateli a hodinovou cenou ve smyslu § 13 odst. 2 zákona o PoZE.

Pro posouzení uvedení výrobný do provozu je rozhodující právní úprava obsažená v tehdy účinném zákoně č. 180/2005 Sb. Podle § 3 zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění účinném do 31. prosince 2010, platilo, že podpora se vztahuje na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízeních v České republice využívajících obnovitelné zdroje, s výjimkou větrných elektráren umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe.

Z ustanovení § 3 zákona č. 180/2005 Sb. vyplývá, že podpora se vztahuje na elektřinu vyrobenou v zařízení využívající obnovitelné zdroje. Pod pojmem zařízení je třeba rozumět dokončenou výrobnou elektřiny, uvedenou do provozu a vyrábějící elektřinu z obnovitelných zdrojů energie. V České republice je potom podle energetického zákona udělené oprávnění k výrobě elektřiny v podobě licence na výrobu elektřiny, jinak nelze legálně výrobu elektřiny realizovat a čerpat výhody v podobě podpory.

Bližší věcné podmínky pro stanovení výše podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů (formou výkupní ceny nebo zeleného bonusu) ze strany Energetického regulačního úřadu potom byly vymezeny v ustanovení § 6 téhož zákona.

Jelikož výroba elektřiny byla dle navrhovatele uvedena do provozu v roce 2010, je pro posouzení existence práva na podporu elektřiny vyrobené ve FVE VT-SUN, s.r.o. podstatné splnění podmínek pro vznik práva na podporu elektřiny podle tehdy účinného cenového rozhodnutí č. 4/2009, kterým se stanovuje podpora pro výrobu z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných zdrojů energie.

Podle bodu 1.9 cenového rozhodnutí č. 4/2009 platilo, že u nově zřizované výrobní elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů.

Jestliže cenové rozhodnutí č. 4/2009 stanovilo věcnou podmínku pro uplatnění podpory ve formě výkupních cen v podobě uvedení nové výrobní do provozu v roce 2010 v závislosti na okamžiku zahájení výroby a dodávky elektřiny do elektrizační soustavy v souladu s rozhodnutím o udělení licence, jednalo se materiálně o rozvedení zákonných předpokladů pro vznik práva na podporu podle § 3 zákona č. 180/2005 Sb., nikoli stanovení dalších dodatečných podmínek na rámec zákona.

Ke vzájemné provázanosti mezi právem na podporu podle zákona č. 180/2005 Sb. a cenovým rozhodnutím č. 4/2009 lze odkázat na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 1051/2015 ze dne 9. března 2017. Byť se v tomto případě soud zabýval posouzením vzniku práva na podporu elektřiny z výrobní využívající sluneční záření s ohledem na existenci bezesmluvní dodávky elektřiny a neexistenci připojení výrobní k elektrizační soustavě v roce 2010, vyslovil soud současně obecné právní názory významné i pro projednávaný případ.

V bodě 30. rozsudku Nejvyšší soud vyslovil názor, že „započetí s dodávkami elektřiny do elektrizační soustavy v průběhu určitého kalendářního roku, zakotvené jako podmínka aplikace cenového předpisu stanovícího výkupní ceny elektřiny pro tento kalendářní rok, je zcela logickým předpokladem podpory formou určitých výkupních cen, majícím oporu v zákoně. Hovoří-li zákon č. 180/2005 Sb. o „výkupu“ vyrobené elektrické energie a uplatňují-li dovolatelka nárok na určité „výkupní ceny“, nelze rozumně vycházet z toho, že by se tento výkup mohl realizovat bez současného prodeje z její strany, a tedy bez dodávek této energie subjektu, který elektřinu vykupuje. Jak požadavek dodávání energie do sítě, tak požadavek, aby se tak dělo na základě licence, je v souladu se zněním a účelem zákona č. 180/2005 Sb. a tvoří s ním logický a přirozeně provázaný celek. Bod 1.9 cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 tak ve skutečnosti žádné nové povinnosti nezakládá. Vyjadřuje v rovině cenové regulace, že k výkupu energie je třeba energii dodávat, a je tak třeba činit legálně, a promítá v ní znění zákona plně v souladu s jeho smyslem. Jedná se tudíž spíše o technickou specifikaci stavu, v němž lze výrobní považovat za uvedenou do provozu pro účely uplatnění podpory formou výkupních cen“.

Tímto právním názorem soud potvrdil, že podmínky podle bodu 1.9 cenového rozhodnutí č. 4/2009 vycházejí ze zákonných podmínek vzniku práva na podporu podle zákona

č. 180/2005 Sb. Současně soud zaujal právní názor, že podmínka dodávky elektřiny do elektrizační soustavy je splněna za předpokladu, že dodávání elektřiny se „*děje na základě licence*“.

Výkladové stanovisko Energetického regulačního úřadu č. 1/2018 ze dne 19. února 2018 uvádí, že „*za den uvedení výroby do provozu, pro účely stanovení rozhodného dne pro přiznání podpory (povinný výkup nebo zelený bonus) v souladu s odstavcem 1.9 cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009, lze označit pozdější z termínů „účinná“ licence na výrobu elektřiny a datum paralelního připojení výroby k distribuční soustavě, které se dokumentuje vystavením Protokolu o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou PDS*“ (shodně výkladové stanovisko Energetického regulačního úřadu ze dne 27. října 2010).

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 257/2017 ze dne 8. března 2018 konstatoval, že: „*podmínku „vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy“ podle bodu 1.9 cenového rozhodnutí č. 4/2009 bylo možné naplnit také realizací prvního paralelního připojení výroby do elektrizační soustavy.*“

Z výše uvedeného vyplývá, že základním předpokladem uvedení výroby elektřiny do provozu s následným přesahem do založení a existence práva na podporu je pravomocná licence na výrobu elektřiny a první paralelní připojení k distribuční soustavě, přičemž za den uvedení výroby do provozu se považuje den, kdy nastane pozdější z uvedených skutečností.

Základní materiální podmínkou prvního paralelního připojení výroby je přitom skutečnost, že výroba byla k tomuto okamžiku kompletně dokončena ve smyslu stavebně technickém. Předmětem úkonů spojených s připojením výroby musí být dokončená výroba, kterou provozovatel distribuční soustavy skutečně připojil.

Navrhovateli byla dne 31. prosince 2010 udělena licence na výrobu elektřiny č. 111018047 ve FVE VT-SUN, s.r.o. o instalovaném výkonu 2,981 MW. Rozhodnutí o udělení licence pod č. j. 13915-23/2010-ERU nabylo právní moci dne 31. prosince 2010. V době rozhodování bylo rozhodnutí o udělení licence nadále platné a vyvolávalo právní účinky v podobě oprávnění k výrobě elektřiny ve FVE VT-SUN, s.r.o.

Prokázání skutečnosti uvedení výroby do provozu v roce 2010 bylo odpovědností navrhovatele. K prokázání této skutečnosti navrhovatel předložil důkazy ohledně připojení výroby k zařízení distribuční soustavy.

Navrhovatel v řízení předložil *Protokol o schválení Výroby (první paralelní připojení výroby k síti)* ze dne 22. prosince 2010, kterým prokazuje, že první paralelní připojení FVE VT-SUN, s.r.o. k distribuční soustavě proběhlo dne 22. prosince 2010.

Prvnímu paralelnímu připojení výroby elektřiny k síti předcházela žádost navrhovatele ze dne 22. listopadu 2010, ke které provozovatel příslušné distribuční soustavy, společnost ACTHERM, navrhovateli dne 30. listopadu 2010 sdělil, že s připojením výroby navrhovatele souhlasí za podmínek uvedených v příloze. Prvnímu paralelnímu připojení výroby k síti předcházelo také uzavření smlouvy o připojení zařízení výrobce k distribuční soustavě, kterou navrhovatel uzavřel se společností ACTHERM dne 26. května 2010.

Řádné provedení prvního paralelního připojení výrobní k síti provozované společností ACTHERM je dle navrhovatele dále osvědčeno přípisy společnosti ACTHERM ze dne 13. května 2014, 26. srpna 2014, 7. listopadu 2014 a 25. listopadu 2015. Přípisy společnosti ACTHERM ze dne 13. května 2014 byly adresovány odpůrci a operátorovi trhu – společnosti OTE, a.s. V těchto přípisech společnost ACTHERM popisuje, že první paralelní připojení FVE VT-SUN, s.r.o. proběhlo dne 22. prosince 2010 a výrobní byla uvedena do provozu dnem 31. prosince 2010, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o udělení licence.

Shodný názor společnost ACTHERM uvádí také v přípise ze dne 26. srpna 2014 adresovaném Energetickému regulačnímu úřadu do správního řízení vedeného pod sp. zn. SLS-07196/2014-ERU. V přípise ze dne 7. listopadu 2014 pak společnost ACTHERM doplňuje své předchozí vyjádření ze dne 26. srpna 2014, když Energetickému regulačnímu úřadu například sděluje, že elektřinu společnost ACTHERM vykupovala za výkupní ceny stanovené pro zdroje uvedené do provozu v rozmezí od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010. V dopise ze dne 25. listopadu 2015 adresovaném zástupci navrhovatele společnost ACTHERM sděluje, že FVE VT-SUN byla dne 31. prosince 2010 připojena k distribuční soustavě vlastněné v té době společností ACTHERM a zároveň dne 31. prosince 2010 byla realizována dodávka elektřiny do distribuční soustavy společnosti ACTHERM, přičemž v průběhu dne 31. prosince 2010 vyrobila výrobní 100 kWh.

Navrhovatel uvádí, že výrobní FVE VT-SUN, s.r.o. začala kontinuálně vyrábět a dodávat elektřinu do sítě provozovatele lokální distribuční soustavy, společnosti ACTHERM, ode dne prvního paralelního připojení dne 22. prosince 2010. Objem vyrobené elektrické energie v roce 2010 výrobní FVE VT-SUN, s.r.o. činil ode dne prvního paralelního připojení dne 22. prosince 2010 do 31. prosince 2010 celkem 0,4 MWh, což navrhovatel dokládá výpisem z elektroměru FVE VT-SUN.

Dle vyjádření společnosti ACTHERM v dopise ze dne 3. února 2015 spotřebu a výrobu FVE VT-SUN, s.r.o. měří elektroměr s výrobním číslem 96850645. Z výpisu z elektroměru vyr. č. 96850645 výrobní FVE VT-SUN, s.r.o. vyplývá, že počáteční hodnota při osazení elektroměru dne 21. prosince 2010 činila 3,5 MWh. Na konci prosince 2010 činila hodnota výroby zaznamenaná na výpisu z elektroměru 3,9 MWh. Výroba a dodávka elektrické energie FVE VT-SUN, s.r.o. v období od prvního paralelního připojení dne 22. prosince 2010 do 31. prosince 2010 činila dle výpisu 0,4 MWh, což potvrzuje také vyjádření společnosti Landis+Gyr s.r.o., se sídlem Plzeňská 5a č.p. 3185, 150 00 Praha 5, IČO 266 88 093 (dále jen „společnost Landis+Gyr“) ze dne 10. listopadu 2015.

Pro období od 1. listopadu 2010 do 31. prosince 2010 byla dne 20. září 2010 mezi navrhovatelem a společností ČEZ, a.s., se sídlem Duhová 2/1444, 140 53 Praha 4, IČO 452 74 649, uzavřena smlouva o dodávce elektřiny č. 11/OZE/10, jejímž předmětem byl závazek navrhovatele dodat a společnosti ČEZ odebrat od 1. listopadu 2010 do 31. prosince 2010 silovou elektřinu v množství MWh v čase a za podmínek dohodnutých ve smlouvě.

Odpůrce v řízení rozporoval zákonnost udělení licence navrhovateli v roce 2010, přičemž odkazoval na pravomocný rozsudek Krajského soudu v Brně v trestní věci č. j. 52 T 4/2017-4613 ze dne 30. dubna 2019. Odpůrce považuje nárok navrhovatele na podporu tímto rozsudkem za zásadně zpochybněný. Odpůrce má za to, že bez ohledu

na formální stav udělené licence navrhovateli, platí, že se zřetelem na existenci pravomocného trestního rozsudku na straně navrhovatele nemohla od počátku existovat dobrá víra ve správnost rozhodnutí o udělení licence s ohledem na podvodné jednání, na jehož základě byla licence udělena.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 52 T 4/2017 ze dne 30. dubna 2019 (dále jen „trestní rozsudek“) bylo mimo jiné rozhodnuto tak, že „Ing. ██████████ je vinen, že jako zástupce společnosti Železářny Veselí, a.s., IČ: 00011380, se sídlem Kollárova 1229, Veselí nad Moravou, dne 8. 12. 2010 ve Veselí nad Moravou podepsal nepravdivý Předávací protokol, o němž věděl, že je datován dnem 29. 11. 2010, mezi společnostmi VT-SUN, s.r.o. (objednatelem) a společností Železářny Veselí, a.s. (zhotovitelem) s tím, že předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla fotovoltaické elektrárny Chomutov VT-SUN (dále jen FVE společnosti VT-SUN, s.r.o.) se závěrem, že dílo bylo převzato bez výhrad, ačkoliv věděl, že FVE společnosti VT-SUN, s.r.o. byla teprve ve výstavbě ve značném stupni technologické nedokončenosti, přičemž současně věděl, že tento předávací protokol bude doručen na Energetický regulační úřad v Jihlavě do správního spisu jako jeden z podkladů osvědčujících vlastnické právo společnosti VT-SUN s.r.o. k energetickému zařízení dle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb. (energetický zákon) a § 7 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb. (o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích), nutných pro vydání licence na výrobu elektřiny pro spol. VT-SUN, s.r.o. na provozovnu FVE společnosti VT-SUN, s.r.o. v Chomutově o výkonu 2,981 MW, a tímto způsobem Ing. ██████████ usiloval o uvedení nepravdivých údajů Energetickému regulačnímu úřadu s úmyslem, aby Energetický regulační úřad vydal licenci na výrobu elektřiny spol. VT-SUN, s.r.o. ještě v roce 2010 a takto získaná pravomocná licence by spolu s prezentováním totožných nepravdivých informací o uvedení kompletní fotovoltaické elektrárny do provozu v roce 2010 vůči společnosti ACTHERM, spol. s r. o. přivodila společnosti VT-SUN s.r.o. nárok na garantovanou výhodnější výkupní cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 po dobu 20 let oproti nižší výkupní ceně za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 po dobu 20 let, která by spol. VT-SUN s.r.o. správně měla náležet, čímž v průběhu následujících 20 let by došlo k obohacení spol. VT-SUN s.r.o. o částku ve výši okolo 328,8 mil. Kč, a to ke škodě České republiky, avšak Energetický regulační úřad na základě rozhodnutí z 16. 12. 2010 se dne 20. 12. 2010 pokusil provést zajištění důkazu ohledáním věci nemovité – FVE společnosti VT-SUN, s.r.o. v Chomutově a na místě zjistil, že daná FVE společnosti VT-SUN, s.r.o. není dokončena, že nespĺňuje k danému dni podmínky pro udělení licence.“ Rozhodnutí v této části nabylo právní moci dne 15. srpna 2019 a bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Olomouci č. j. 1 To 38/2019-4722 ze dne 15. srpna 2019.

Navrhovatel ve správním řízení tvrdí a prokazuje, že výroba FVE VT-SUN, s.r.o. byla ve smyslu cenového rozhodnutí č. 9/2009 uvedena do provozu v roce 2010. Tuto skutečnost navrhovatel v řízení prokazuje výše uvedenými důkazními prostředky, tj. zejména *Protokolem o schválení Výroby (první paralelní připojení výroby k síti* ze dne 22. prosince 2010 a dalšími důkazy ohledně výroby elektřiny.

Správní orgán se s ohledem na námítky odpůrce a na trestní rozsudek zabýval otázkou technického stavu a dokončenosti FVE VT-SUN, s.r.o. v roce 2010.

Mezi navrhovatelem a společností Železářny Veselí a.s., se sídlem Kollárova 1229, 698 12 Veselí nad Moravou, IČO 000 11 380 (dále jen „společnost Železářny Veselí“), byla uzavřena dne 1. června 2010 smlouva o dílo, jejímž předmětem byla dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny podle projektové dokumentace o celkovém jmenovitém výkonu 3,00 MWp, přičemž FV panely budou umístěny na střechách budov – výrobních hal umístěných na pozemcích p. č. 2135/1, 2135/2, 2135/3, 2135/4, 2133/1, 2133/2 v katastrálním území Chomutov I. Celkem měla být FVE VT-SUN, s.r.o. osazena 12 960 ks fotovoltaických panelů s tím, že na vstup každého střídače SMC 11 000TL budou vždy zapojeny 3 paralelní DC větve, přičemž v každé větvi bude sériově zapojeno 16 ks FV panelů. Ze tří střídačů bude AC výstup vyveden do jednoho rozvaděče SM, kterých je celkem 90. Z těchto rozvaděčů SM se přírodní kabely vedou do celkem 8 rozvaděčů SR. Z každého rozvaděče SR je výkon fotovoltaického systému vyveden kabely do svorkovnicové skříně, ze které pak vedou kabely do 2 hlavních rozvaděčů HR. Tyto hlavní rozvaděče budou umístěny v bývalé rozvodně a výkon z těchto dvou rozvaděčů je vyveden kabelem na transformátor. Takto zhotovená a funkční výrobní měla být předána navrhovateli.

Hlavním subdodavatelem společnosti Železářny Veselí byla společnost Solar PP3 s.r.o., se sídlem Pobialova 819/14, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČO 285 75 466 (dále jen „společnost Solar PP3“), zastoupená jednatelem Ing. Františkem Stoupencem, kdy mezi těmito společnostmi byla dne 26. července 2010 uzavřena *smlouva o dílo: výstavba fotovoltaické elektrárny pro společnost VT Chomutov v Chomutově*.

Energetický zákon v ustanovení § 3 odst. 3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Podle § 5 odst. 3 energetického zákona pak fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti, a doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Podrobnosti stanovila prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích.

Energetickému regulačnímu úřadu byla dne 16. listopadu 2010 doručena žádost navrhovatele o udělení licence s předmětem podnikání „výroba elektřiny“. Správní řízení o udělení licence bylo vedeno pod sp. zn. LIC-13915/2010-ERU.

Navrhovatel v rámci správního řízení o udělení licence doložil předávací protokol ze dne 29. listopadu 2010 mezi společností Železářny Veselí jako předávajícím a navrhovatelem jako přejímajícím v souladu se smlouvou o dílo ze dne 1. června 2010, jímž prokazoval vlastnické právo k FVE VT-SUN, s.r.o. V předávacím protokolu je zaškrtnuta kolonka konečné předání a v předmětu předání je uvedeno, že se jedná o konečné plnění předmětu díla, což znamená dodávka montáž zemnění, dodávka a montáž NN kabelů, datových kabelů, jističových skříní RP, rozvaděčových skříní MX, dodávka a montáž VN kabelů, kiosků a rozvaděčů, dodávka a montáž transformátoru, připojení k VN rozvodně, montáž nosných

konstrukcí, střídačů a FV panelů, provedení souvisejících montážních a zemních prací, dodávka a montáž EZS a provedení oplocení areálu FVE.

Krajský soud v Brně v trestním rozsudku konstatoval, že předmětný předávací protokol ze dne 29. listopadu 2010 byl ve skutečnosti podepsán až dne 8. prosince 2010 a jeho obsah popisující předání kompletní a funkční FVE VT-SUN, s.r.o. je s ohledem na důkazy provedené v trestním řízení evidentně smyšlený. V trestní věci bylo soudem prokázáno, že obsah protokolu byl nepravdivý pro nedokončenost výroby. Tuto skutečnost potom hodnotil z pohledu trestní odpovědnosti stíhané osoby.

Stejně se v trestním řízení ukázala nepravdivou zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 63/10-1E ze dne 6. prosince 2010 vypracovaná revizním technikem [REDAKCE], která byla do licenčního spisu založena spolu s předávacím protokolem dne 9. prosince 2010 a která měla osvědčit bezpečnost FVE VT-SUN, s.r.o. V revizní zprávě je uvedeno, že na střechách budov je v souladu s projektovou dokumentací dohromady instalováno 12 960 FV panelů Sopray SR156P-230 o celkovém výkonu 2,98 MWp a 270 střídačů SMC 11000TL s tím, že ze střídačů jsou napojeny střídavé rozvaděče SM01 – SM45 a SM46 – SM90 a dále rozvaděče SR1 – SR8, na kterých bylo provedeno měření.

Dále byly revizním technikem údajně změřeny nejen izolační odpory, ale i impedanční smyčka s tím, že impedance smyček byly měřeny u všech elektrických předmětů v době revize instalovaných a v této revizní zprávě uvedených. Krajský soud v Brně ohledně revizní zprávy dospěl k závěru, že revizní technik [REDAKCE] žádnou revizi dne 6. prosince 2010 na střechách, kde byla údajně umístěna FVE VT-SUN, s.r.o., neprovedl, takže jím vypracovaná revizní zpráva ze stejného dne je nepravdivá.

Správní orgán na tomto místě podotýká, že předmětem dokazování v dané trestní věci nebyla otázka podstatné či kompletní dokončenosti FVE VT-SUN, s.r.o. ke konci roku 2010. Krajský soud v Brně v řízení zkoumal okolnost vytvoření a předložení dokumentů nutných pro rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o licenci pro navrhovatele, přičemž dospěl k závěru, že obžalovaný Ing. [REDAKCE] usiloval o uvedení nepravdivých údajů Energetickému regulačnímu úřadu s úmyslem, aby Energetický regulační úřad vydal navrhovateli licenci na výrobu elektřiny ještě v roce 2010. V rámci trestního rozsudku však také Krajský soud v Brně konstatoval, že provedené důkazy ve své vzájemné kombinaci jednoznačně prokazují naprostou nedokončenost FVE VT-SUN, s.r.o. ještě na konci roku 2010.

Správní orgán se s názorem Krajského soudu v Brně ohledně nedokončenosti FVE VT-SUN, s.r.o. na konci roku 2010 plně ztotožňuje, a to na základě důkazů obstaraných správním orgánem z trestního spisu. Tyto podklady správní orgán založil do správního spisu a účastníky o jejich existenci ve spise uvědomil přípisem č. j. 12254-32/2018-ERU ze dne 18. července 2019. Správní orgán poznamenává, že navrhovatel se k těmto podkladům v řízení nevyjádřil a nevyužil ani možnosti nahlédnout do správního spisu.

V trestní věci shromáždily orgány činné v trestním řízení důkazy vypovídající o stavu výroby v roce 2010. Z těchto důkazů vyplývají zjištění o pokračující výstavbě výroby po celý prosinec roku 2010 a dokonce začátkem roku 2011.

V e-mailové zprávě ze dne 2. prosince 2010 [REDAKCE] sděluje jednatele společnosti Solar PP3 Ing. Stoupenecovi, že je aktuálně na velké hale namontováno pouze 2000 panelů z celkového počtu 11 000, přičemž pracovní tempo je 150 – 200 panelů denně. V další e-mailové zprávě pak [REDAKCE] sděluje, že je třeba zajistit třetí jeřáb, jelikož jeden zamrzl na místě a druhý odjel na opravu.

Z dokumentu Postup prací 01-11.xlsx, který byl v rámci trestního řízení zajištěn v počítači jednatele společnosti Solar PP3 Ing. Stoupenec, vyplývá, že ke dni 10. prosince 2010 (kdy byl dokument vytvořen) bylo nainstalováno celkem 2 099 FV panelů. Vzhledem k tomu, že mělo být na FVE VT-SUN, s.r.o. nainstalováno 12 960 FV panelů, ke dni 10. prosince 2010 bylo nainstalováno pouze 16 % z celkového počtu.

Dne 3. prosince 2010 teprve Ing. Stoupenec zasílá společnosti Rozvaděče Šašinka s.r.o., se sídlem Frýdecká 553, 719 00 Ostrava – Kunčice, IČO 268 24 604 (dále jen „společnost Rozvaděče Šašinka“), objednávku společnosti Solar PP3 na výrobu rozvaděčů na akci FVE Válcovny trub Chomutov s tím, že komponenty pro výrobu rozvaděčů bude průběžně dodávat společnost ASPERA, spol. s r.o., se sídlem Křižíkova 734/1, 370 01 České Budějovice, IČO 134 97 774 (dále jen „společnost ASPERA“). Předmětem výroby a kompletace měly být rozvaděče HR1, HR2, SR 1-8 a SM 1-90, tedy kompletně všechny rozvaděče, které měly být na FVE VT-SUN, s.r.o. instalovány.

Komponenty rozvaděčů, z nichž měly být tyto rozvaděče vyrobeny, jsou společností ASPERA společnosti Solar PP3 dle dodacích listů postupně dodávány 9. prosince 2010, 10. prosince 2010, 14. prosince 2010, 21. prosince 2010 a 22. prosince 2010. Zkompleťované rozvaděče byly společností Rozvaděče Šašinka společnosti Solar PP3 dodány dle dodacích listů a faktur ve dnech 14. prosince 2010 (ozn. SR1-4, SM1-20), 17. prosince 2010 (ozn. HR1), 27. prosince 2010 (ozn. SM21-90 a SR5-8) a 6. ledna 2011 (ozn. HR2). Tomu odpovídají také faktury společnosti TOP CLASS CAPITAL a.s., se sídlem Stodolní 3204/22, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČO 278 28 701, účtující společnosti Solar PP3 přepravu nákladu ve dnech 17. prosince 2010, 27. prosince 2010 a 6. ledna 2011.

Dne 13. prosince 2010 v 19:14 byl společností NG Servis s.r.o. (společnost vymazána z obchodního rejstříku ke dni 1. ledna 2019) zveřejněn inzerát: „*Hledáme montéry pro montáž na ploché střeše fotovoltaické elektrárny v Chomutově. Nástup ihned, odměna 50,-/panel. Dále hledáme nosiče panelů 10,-/panel. Podrobnější info p. [REDAKCE]*“ Pan [REDAKCE] přitom vykonával v období od 27. května 2009 do 9. září 2011 funkci jednatele společnosti NG Servis s.r.o. Další inzeráty pak byly zveřejněny dne 24. prosince 2010 a 31. prosince 2010. Dne 31. prosince 2010 bylo konkrétně zveřejněno: „*Hledáme elektrikáře na zapojování střídačů a rozvaděčů na ploché střeše fotovoltaické elektrárny v Chomutově. Nástup ihned, akutní – 02.01.2011. Odměna 250,-/hodina. Podrobnější info p. [REDAKCE]*“

Pokračující montáž FV panelů dokladují faktury společnosti TOPA CZ s.r.o. (společnost vymazána z obchodního rejstříku ke dni 21. listopadu 2019), která společnosti Solar PP3 účtuje montáž konstrukce pod FVE a FV panelů s datem plnění 6. prosince 2010, 15. prosince 2010 a 21. prosince 2010. Společnost TOPA CZ s.r.o. dále fakturuje dokladem ze dne 20. února 2011 společnosti Solar PP3 pronájem plošiny GS 4390 na akci Chomutov – válcovny v termínu od 6. prosince 2010 až do 13. ledna 2011. Dalším dokladem je faktura

██████████, kterou společností Solar PP3 fakturuje montáž konstrukcí FVE VT Chomutov s datem plnění dne 17. prosince 2010.

Z dokumentu Postup prací 12-19.xlsx vyplývá, že ke dni 19. prosince 2010 bylo na FVE VT-SUN, s.r.o. namontováno celkem 6 613 FV panelů.

Společnost LK & Consultancy Services Ltd fakturuje společností Solar PP3 dne 6. prosince 2010, 13. prosince 2010, 21. prosince 2010, 28. prosince 2010 a 19. ledna 2011 montážní práce na akci realizace provedení a zapojení silnoproudých rozvodů FVE 2,98 MW – Válcovna trub Chomutov.

Dne 20. prosince 2010 a 29. prosince 2010 jsou společností NG Servis s.r.o. společností Solar PP3 vystaveny faktury za práce na akci Válcovny Trub Chomutov s daty uskutečnění plnění dne 20. prosince 2010 a 29. prosince 2010. Dne 13. ledna 2011 a dne 2. února 2011 jsou společností NG Servis s.r.o. společností Solar PP3 fakturovány částky za úklidové práce na akci Válcovny Trub Chomutov s daty uskutečnění plnění dne 13. ledna 2011 a 2. února 2011.

Porovnáním družicových snímků ze dne 26. prosince 2010 a leteckých snímků ze dne 3. září 2011 lze zjistit, že na výrobně chybí ke dni 26. prosince 2010 přinejmenším celá jedna řada ve třech sekcích a jedna řada v jedné sekci. Z dokumentu Postup prací 12-28.xlsx pak vyplývá, že ke dni 28. prosince 2010 chybělo na FVE VT-SUN, s.r.o. nainstalovat dohromady 1 545 FV panelů.

Na základě objednávky jeřábnických prací společností Solar PP3 ze dne 26. listopadu 2010 fakturoval ██████████ jeřábové práce doklady ze dne 5. prosince 2010, 30. prosince 2010 a 28. ledna 2011. Rozsah odpracovaných hodin v jednotlivých dnech listopadu 2010, prosince 2010 a ledna 2011 dokladují pracovní výkazy ██████████. Z pracovních výkazů vyplývá, že jeřábnické práce na FVE VT-SUN s.r.o. probíhaly ještě v lednu 2011, přičemž například 4., 5. a 7. ledna 2011 byly zvedány panely.

Ještě dne 6. ledna 2011 objednáva společností Solar PP3 elektrikáře pro provedení elektroinstalací: „*Objednáváme u Vás služby elektromontážní (10 elektrikářů) pro provedení elektroinstalací na stavbě FVE v ČR (lokalita VT Chomutov. Termín 10. 1. 2010 – 14. 1. 2010.*“

Elektroinstalační práce na FVE VT-SUN, s.r.o. ještě v roce 2011 potvrzuje dokument „Pracovní dochádzka montérov“ dokládající docházku montérů, ze kterého vyplývá, že v době od 10. ledna 2011 do 16. ledna 2011 odpracovali montéři na výrobně elektřiny celkem 442 hodin, a faktura slovenské společnosti LB ELEKTRO, s.r.o., se sídlem Hnilecká cesta 9301/14, 053 31 Spišská Nová Ves, IČO 448 64 426, která společností Solar PP3 účtuje elektroinstalační práce v objektu FVE Chomutov od 10. ledna 2011 do 16. ledna 2011.

Podle § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Energetický regulační úřad proto musel v řízení vyhodnotit všechny shromážděné podklady a tyto ve vzájemných souvislostech vyhodnotit za účelem zjištění stavu věci.

Z podkladů zajištěných z trestní věci potom správní orgán zjistil stav věci ohledně technického stavu a stavební nedokončenosti výroby v roce 2010. Pokud navrhovatel v řízení

prokazoval, že výrobní byla v roce 2010 dokončená a uvedena do provozu, byly tyto skutečnosti vyvráceny jinými podklady.

Vzhledem k výše provedeným důkazům z trestní věci lze vyslovit skutkový závěr, že FVE VT-SUN, s.r.o. nebyla v roce 2010 zásadním způsobem stavebně dokončena. Na konci roku 2010 chybělo nainstalovat skoro 2 000 FVE panelů, nebyla dokončena potřebná elektroinstalace a další nezbytné součásti výroby.

Ještě v průběhu ledna a února 2011 jsou prokazatelně dodávány některé komponenty výroby – například válcové pojistky a odpínače válcových pojistek společností ASPERA na základě dodacího listu ze dne 6. ledna 2011. Druhý hlavní rozvaděč (ozn. HR2) je společností Rozvaděče Šašinka dodán až dne 6. ledna 2011. Ještě v roce 2011 jsou na výrobně vykonávány elektroinstalační a montážní práce. Například [REDAKCE] fakturuje společnosti Solar PP3 montáž konstrukcí FVE s datem plnění dne 8. února 2011.

Co se týká návrhatelem předloženého protokolu o schválení výroby ze dne 22. prosince 2010, podle kterého byly předloženy požadované dokumenty, vyvedení výroby bylo bez závad, výsledky měření odpovídají požadavkům provozovatele distribuční soustavy, je ve světle jiných důkazů zjevné, že obsah nemohl odpovídat reálnému stavu výroby k tomuto datu. Ke dni 22. prosince 2010 nebyla výrobní dokončena a návrhatelem předložený důkaz neprokazuje připojení výroby k distribuční soustavě dne 22. prosince 2010.

Pokud návrhatel a provozovatel distribuční soustavy prováděli úkony připojení, v žádném případě nepřipojili dokončenou výrobní. Předloženým důkazem o připojení ze dne 22. prosince 2010 návrhatel neprokázal splnění podmínky připojení výroby a zahájení výroby elektřiny a její dodávky do elektrizační soustavy v roce 2010 podle § 3 zákona č. 180/2005 Sb.

Podle přílohy I. připojené k odpovědi společnosti ACTHERM na žádost o první paralelní připojení výroby k síti ze dne 30. listopadu 2010 měla být před prvním paralelním připojením výroby k síti provedena prohlídka zařízení s tím, že mělo být porovnáno vybudované zařízení s projektovaným, dále měla být provedena kontrola přístupnosti a funkce spínacího místa v předávacím místě, kontrola provedení měřicího zařízení atd. Pokud by však byla řádně provedena prohlídka výroby, zcela jistě by společnost ACTHERM jako provozovatel distribuční soustavy musela dospět k závěru, že výrobní není ke dni 22. prosince 2010 zcela technologicky dokončena. Správní orgán znovu připomíná, že v tuto dobu nebyly na výrobně vůbec nainstalovány rozvaděče SM21-90 a SR5-8, které byly dodány až dne 27. prosince 2010, a hlavní rozvaděč HR2, který byl dodán teprve dne 6. ledna 2010. Ke dni 28. prosince 2010 chybělo na FVE VT-SUN, s.r.o. nainstalovat 1 545 FV panelů. To, že ke dni 22. prosince 2010 výrobní nebyla plně funkční, potvrzuje také přípis návrhatele ze dne 23. prosince 2010 doručený Energetickému regulačnímu úřadu dne 27. prosince 2010 do licenčního řízení, ve kterém návrhatel prohlašuje, že teprve ke dni 27. prosince 2010 budou nainstalovány a plně funkční veškeré součásti tvořící výrobní elektřiny.

Správní orgán konstatuje, že protokol o schválení výroby ze dne 22. prosince 2010 nemůže prokazovat připojení výroby jako celku k distribuční soustavě za situace, kdy je prokázáno, že výrobní k tomuto datu nebyla zcela technologicky dokončena a nebyly propojeny všechny její součásti. V daném kontextu nelze za relevantní považovat ani hodnoty

naměřeného odběru elektřiny ve výrobně navrhovatele v období od 22. prosince 2010 do 31. prosince 2010, když tyto hodnoty se nemohly vztahovat k výrobě elektřiny ve výrobně o tvrzeném celkovém instalovaném výkonu 2,981 MW.

Navrhovatelem předložený důkaz o připojení výrobní a její dokončenosti ke dni 22. prosince 2010 proto není způsobilým důkazem, který by ke dni 22. prosince 2010 prokazoval splnění podmínky prvního paralelního připojení výrobní v roce 2010 požadované cenovým rozhodnutím č. 4/2009. Navrhovatel proto v řízení řádně neprokázal splnění jedné z podmínek pro vznik práva na podporu určené pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010.

Podmínka připojení výrobní a dodávky elektřiny nebyla splněná ani do konce roku 2010, přestože navrhovatel docílil vydání rozhodnutí o udělení licence dne 31. prosince 2010.

Naopak z prokazovaného množství vyrobené elektřiny (od 22. prosince 2010 do 31. prosince 2010 vyrobeno pouze 0,4 MWh) vyplývá, že výrobní vzhledem k velikosti instalovaného výkonu 2,981 MW byla ve značném stupni nedokončenosti a výroby elektřiny prakticky nebyla ani schopna.

Ke svému tvrzení, že první paralelní připojení výrobní k distribuční soustavě proběhlo v roce 2010, navrhl v rámci správního řízení navrhovatel dále provést jako důkaz správní spisy sp. zn. SLS-07196/2014-ERU a sp. zn. SLS-05352/2017-ERU. Navrhovatel však konkrétní listiny, které by v řízení měly být provedeny, neoznačil. Nicméně správní orgán k důkaznímu návrhu doplňuje, že součástí těchto spisů nejsou důkazy z trestní věci prokazující nedokončenost výrobní v roce 2010. Navrhovatel pouze obecně odkazuje na důkazy, aniž by upřesnil které, po jejichž provedení by musel správní orgán opětovně v konfrontaci s dalšími důkazy vyslovit skutkový závěr o zásadní nedokončenosti výrobní elektřiny v roce 2010. Takové dokazování by proto postrádalo smyslu a ke zjištění stavu by nijak nepřispělo.

V rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. SLS-07196/2014-ERU Energetický regulační úřad dovodil, že navrhovateli nárok na výkupní ceny pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010 nevznikl, a to z důvodu neuskutečnění dodávky elektřiny do elektrizační soustavy v roce 2010. Ke stejnému názoru dospěly také soudy v navazujícím soudním řízení (rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8 č. j. 25 C 141/2016-540 ze dne 11. července 2018 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 29 Co 71/2019-675 ze dne 28. března 2019). Městský soud v Praze uvedl, že „v případě, kdy výrobce uplatňuje nárok na podporu formou výkupních cen, je dnem uvedení výrobní do provozu den, kdy výrobce začal v souladu s licencí na výrobu elektřiny vyrábět elektřinu. Jak bylo zjištěno, licence byly v posuzovaném případě uděleny dne 31. 12. 2010 a ani na základě obsáhlého dokazování nebylo zjištěno, že by v předmětných výrobních (mj. ve výrobně navrhovatele) dne 31. 12. 2010 poté, kdy rozhodnutí o licenci nabylo právní moci, došlo k výrobě elektrické energie. Proto nemohlo dojít ani k dodávce elektřiny do elektrizační soustavy při realizaci připojení v souladu s udělenou licencí.“ Městský soud v Praze konstatoval, že předmětné výrobní (mj. výrobní navrhovatele) nesplňovaly podmínky nároku na podporu ve výši pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010. Rozhodnutí bylo napadeno dovoláním k Nejvyššímu soudu, o němž však dosud nebylo rozhodnuto.

Co se týká správního řízení vedeného pod sp. zn. SLS-05352/2017-ERU, v dané věci nebylo dosud Energetickým regulačním úřadem pravomocně rozhodnuto.

Pokud navrhovatel v řízení dále odkazuje na rozsudek Obvodního soudu v Hodoníně č. j. 6 C 97/2017-177 ze dne 20. listopadu 2018, je třeba uvést, že toto rozhodnutí není pravomocné.

Vzhledem k provedeným důkazům lze dospět k závěru, že FVE VT-SUN, s.r.o. nemohla být uvedena do provozu v roce 2010 ve smyslu cenového rozhodnutí č. 4/2009, jak uvádí navrhovatel, jelikož výrobná nebyla v roce 2010 prokazatelně stavebně a technologicky dokončena, a nemohla tak být splněna podmínka prvního paralelního připojení výrobný v roce 2010.

Zároveň z trestního rozsudku vyplývá, že v rámci licenčního řízení vedeného pod sp. zn. LIC-13915/2010-ERU byly předloženy nepravdivé dokumenty s cílem dosáhnout udělení pravomocné licence na výrobu elektřiny pro FVE VT-SUN, s.r.o. ještě v roce 2010 za účelem získání výhodnějších výkupních cen pro výrobný uvedený do provozu v roce 2010.

Ačkoli navrhovatel v současnosti disponuje pravomocnou licencí na výrobu elektřiny ve FVE VT-SUN, s ohledem na vydaný trestní rozsudek bylo v souladu s § 100 odst. 4 správního řádu nepravomocně rozhodnuto o obnově řízení o žádosti navrhovatele ze dne 16. listopadu 2010 o udělení licence na výrobu elektřiny.

Navrhovatel v rámci správního řízení požaduje po odpůrci úhradu peněžních částek představujících podporu formou výkupních cen za období od 1. května 2018 do 28. února 2019, přičemž tvrdí, že výrobná FVE VT-SUN, s.r.o. byla do provozu uvedena v roce 2010.

Povinností navrhovatele bylo takové tvrzení ve správním řízení prokázat. Správní orgán však z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že výrobná navrhovatele v roce 2010 do provozu ve smyslu cenového rozhodnutí č. 4/2009 uvedena nebyla, protože nebyla splněna podmínka bodu 1.9 o provedení prvního paralelního připojení výrobný do elektrizační soustavy.

Navrhovatel požadoval za elektřinu vyrobenou v roce 2018 a 2019 výkupní cenu stanovenou cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, podle kterého činí výkupní cena elektřiny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro výrobný uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 s instalovaným výkonem od 100 kW 6 318 Kč/MWh, a výkupní cenu stanovenou cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2018 ze dne 25. září 2018, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, podle kterého činí výkupní cena elektřiny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro výrobný uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 s instalovaným výkonem od 100 kW 6 444 Kč/MWh, správní orgán však takové požadavky zamítl.

Podmínkou vzniku nároku na podporu pro zdroje uvedené do provozu v roce 2011 je jejich uvedení do provozu v roce 2011. Navrhovatel zvolil právní konstrukci uplatnění požadavku na výkupní cenu určené zdrojům uvedeným do provozu v roce 2011 s tím, že je jeho volbou neuplatňovat celou výkupní cenu pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010. Z tohoto požadavku navrhovatele ovšem logicky vyplývá, že mohl být úspěšný pouze v případě, že výrobná byla uvedena do provozu v roce 2010 a právo na podporu v souladu se zákonem vzniklo. Navrhovatel přitom v řízení neúspěšně prokazoval uvedení výrobný do provozu v roce 2010. Následkem neuvedení výrobný do provozu v roce 2010 je neexistence práva na podporu

za vyrobenou elektřinu určenou pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010. Pokud nebyl navrhovatel úspěšný v případě vzniku práva na podporu v roce 2010, nemohl úspěšně požadovat ani částečné plnění v podobě výkupní ceny určené pro zdroje uvedené do provozu v roce 2011.

Žádné jiné důkazy k prokázání skutečnosti uvedení výroby do provozu alespoň v roce 2011 navrhovatel v řízení nenavrl. Za tohoto skutkového a právního stavu musel být návrh rovněž zamítnut, protože v řízení podmínka uvedení výroby do provozu nebyla prokázána ani v roce 2011.

III. Náklady řízení

Odpůrce v rámci podání ze dne 26. února 2020 uplatnil právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému bránění práva, a to konkrétně nákladů na právní zastoupení advokátem ve výši stanovené za každý úkon právní služby podle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“ nebo „AT“), včetně DPH.

Náhrada nákladů správního řízení je upravena obecně v § 79 správního řádu. Náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, včetně správního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné a odměna za zastupování.

Zvláštní úprava pro sporné řízení je obsažena v § 141 odst. 11 správního řádu, podle kterého platí, že ve sporném řízení přizná správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jedná se o speciální právní úpravu prolamující obecnou zásadu, že si každý účastník nese své náklady (§ 79 odst. 3 správního řádu). Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu. Jelikož měl odpůrce ve věci plný úspěch, neboť návrh byl zamítnut v celém rozsahu, rozhodl správní orgán o přiznání náhrady nákladů řízení vůči navrhovateli, který věci úspěch neměl.

Při rozhodování o nákladech řízení, resp. při zohledňování kritérií určujících rozsah a výši jejich náhrady, lze jako určité vodítko zohlednit poměrně bohatou judikaturu vztahující se k nákladům řízení ve smyslu zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Odměny advokátů za zastupování ve správním řízení upravuje advokátní tarif. Při jeho aplikaci, resp. při rozhodování o náhradě nákladů řízení, existuje vždy povinnost zohlednit a do rozhodnutí (právě ve vazbě na zjištěné okolnosti případu) promítnout otázky týkající se věcné náročnosti sporu, počtu provedených úkonů ve věci, časové náročnosti a účelnosti vymáhání práva nebo bránění nároku, kdy hranice ústavní souladnosti, resp. limity odměn advokátů nebo notářů byly (z hlediska pojetí právního státu) nastaveny (vymezeny) nálezem

Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 25/12 ze dne 17. dubna 2013.

Ve sporném řízení je stěžejní pravidlo podle § 141 odst. 11 správního řádu, podle kterého lze úspěšné procesní straně přiznat náhradu toliko účelně vynaložených nákladů.

Toto pravidlo se vztahuje na jakékoliv náklady řízení, tedy i na náklady spojené se zastupováním advokátem (na odměnu za zastupování, paušální náhradu hotových výdajů a náhradu za daň z přidané hodnoty). Za účelně vynaložené náklady lze považovat toliko takové náklady, které musela procesní strana nezbytně vynaložit, aby mohla řádně hájit své porušené nebo ohrožené subjektivní právo u soudu. Náklady spojené se zastoupením advokátem tomuto vymezení zpravidla budou odpovídat.

Korektiv účelnosti má omezovat náklady za právní zastoupení v případě opakujících se úkonů a vyjádření či nadbytečných úkonů, zároveň však nemá trestat účastníka za jeho procesní aktivitu ve správním řízení. Je proto nezbytné posoudit rozsah uplatněných nákladů optikou tohoto kritéria.

Odpůrce v řízení požadoval, aby mu byla přiznána náhrada nákladů vůči navrhovateli, přičemž tyto náklady spočívaly v prostředcích, které byl nucen vynaložit na právní zastoupení advokátem. Správní orgán odpůrci, resp. jeho zástupci, přiznal odměnu za úkony právní služby v podobě převzetí a přípravy právního zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) AT] a písemného podání ze dne 26. února 2020 [§ 11 odst. 1 písm. d) AT].

Podle § 6 advokátního tarifu platí, že výše mimosmluvní odměny se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal. Podle § 10 odst. 1 advokátního tarifu se při zastupování ve správním řízení považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč a ve smyslu ustanovení § 7 bodu 3 advokátního tarifu sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty přes 1 000 Kč do 5 000 Kč činí 1 000 Kč. Jednotlivé úkony právní služby vymezuje § 11 advokátního tarifu, přičemž za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží plná sazba mimosmluvní odměny a za úkony právní služby podle § 11 odst. 2 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny plné sazby.

Ve svém souhrnu se tedy jedná o dva úkony právní služby oceněných sazbou 1 000 Kč bez DPH, celkem 2 000 Kč bez DPH.

Podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu náleží advokátu náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovní telekomunikační poplatky, znalecké posudky a odborná vyjádření, překlady, opisy a fotokopie.

Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu platí, že nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovní, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 300 Kč na jeden úkon právní služby.

Odpůrci, resp. jeho zástupci, tak byla přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové částce 2 000 Kč [dva úkony právní služby po 1 000 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve spojení s § 10 odst. 1 a § 7 bodem 3 advokátního tarifu] a dále dvou režijních paušálů ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem se tedy odpůrci přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové částce 2 600 Kč.

Protože je advokát plátcem daně z přidané hodnoty (osvědčení o plátcovství DPH založeno ve správním spise), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně vypočtená dle § 37 a § 47 odst. 4 tohoto zákona činí 546 Kč (2x 273 Kč). Celková částka pro účely náhrady nákladů řízení tak činí 3 146 Kč.

IV. Závěr

Podle § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Energetický regulační úřad při svém rozhodování vyhodnotil podklady založené ve správním spisu, zejména provedl důkazy listinami, zejména smlouvou o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů č. 12_POZE_PV_300004601 ze dne 28. prosince 2012, potvrzeními o výrobě elektřiny ze systému operátora trhu za období od května 2018 do února 2019, fakturami za dodanou elektřinu za období od května 2018 do února 2019, e-mailovou korespondencí mezi bankou a odpůrcem, e-mailovou korespondencí mezi navrhovatelem a odpůrcem z listopadu 2018, obžalobou Vrchního státního zastupitelství ze dne 15. března 2017, protokolem o schválení výroby ze dne 22. prosince 2010, dopisem společnosti ACTHERM ze dne 30. listopadu 2010, smlouvou o připojení zařízení výrobce k distribuční soustavě ze dne 26. května 2010, vyjádřeními společnosti ACTHERM ze dne 13. května 2014, 26. srpna 2014, 7. listopadu 2014, 25. listopadu 2015, výpisem elektroměru č. 96850645, vyjádřením společnosti Landis+Gyr ze dne 24. března 2015, vyjádřením společnosti Landis+Gyr ze dne 10. listopadu 2015, smlouvou č. 11/OZE/10 ze dne 20. září 2010, smlouvou o dílo ze dne 1. června 2010, smlouvou o dílo ze dne 26. července 2010, žádostí o udělení licence ze dne 16. listopadu 2010, předávacím protokolem ze dne 29. listopadu 2010, revizní zprávou ze dne 6. prosince 2010, e-mailovou korespondencí mezi [REDAKCE] a Ing. Františkem Stoupencem ze dne 2. prosince 2010, dokumenty Postup prací 01-11, Postup prací 12-19, Postup prací 12-28, objednávkou společnosti Solar PP3 ze dne 3. prosince 2010, dodacími listy společnosti ASPERA, dodacími listy a fakturami společnosti Rozvaděče Šašinka, inzeráty společnosti NG Servis s.r.o., fakturami společnosti TOPA CZ s.r.o., družicovými snímky ze dne 26. prosince 2010, leteckými snímky ze dne 3. září 2011, dokumentem Pracovní docházka montérov, fakturou společnosti LB ELEKTRO, s.r.o., fakturami společnosti LK & Consultancy Services Ltd, fakturami [REDAKCE], pracovními výkazy [REDAKCE], fakturami [REDAKCE], dokumenty licenčního spisu LIC-13915/2010-ERU, rozhodnutím o registraci k dani z přidané hodnoty.

Důkazy mezinárodním nákladním listem ze dne 23. prosince 2010, fakturou Tomáše Stoupence, fakturou [REDAKCE] z důvodu nadbytečnosti Energetický regulační úřad již neprováděl. Tyto důkazy nevnášely do věci žádná nová zásadní zjištění.

Energetický regulační úřad hodnotil podklady, zejména důkazy, podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemných souvislostech; přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co účastníci uvedli.

Podle § 141 odst. 7 správního řádu platí, že rozhodnutím ve sporném řízení správní orgán návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhoví, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne.

Skutková zjištění ohledně zásadní stavební nedokončenosti výrobní do konce roku 2010 měla za následek neprokázání splnění podmínky prvního paralelního připojení výrobní v roce 2010. Důkaz předložený navrhovatelem ze dne 22. prosince 2010 připojení výrobní neprokázal. Jiný důkaz předložen nebyl. Absence skutečnosti připojení výrobní v roce 2010 měla závažné právní následky v podobě nesplnění podmínek pro vznik práva na podporu za vyrobenou elektřinu ve FVE VT -SUN, s.r.o. v roce 2010. Pokud právo na podporu v roce 2010 řádně nevzniklo, nemohl se navrhovatel úspěšně domáhat ani výkupních cen určených pro zdroje uvedené do provozu v roce 2011. Energetický regulační úřad proto rozhodl tak, že návrh na zahájení řízení v celém rozsahu zamítl (výroky I. a II.).

Dále Energetický regulační úřad rozhodl o nákladech řízení uplatněných odpůrcem tak, že navrhovateli uložil povinnost uhradit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč, a to k rukám právního zástupce odpůrce.

P o u č e n í o o p r a v n ě m p r o s t ř e d k u :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu.

Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Alena Brázdová
oprávněná úřední osoba
oddělení sporných a schvalovacích řízení

Rozdělovník: VT-SUN, s.r.o. prostřednictvím JUDr. Pavla Gazárka

ČEZ Prodej, a.s. prostřednictvím Mgr. et Mgr. Jana Kořána